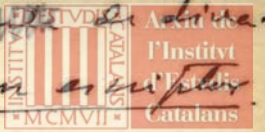

divagador - a adj. Que di-
vaga.

divagament m. Acció i efecte
de divagar, divagació
?

divagació f. Acció i efecte de di-
vagar. Les divagacions d'un
cervell malalt

divagar v. intr. Vagar, anar-se'n
d'un costat a l'altre fora del lloc
on caldria estar. | fig. Despar
anar la pensa, el discurs, d'un
costat a l'altre, esp. allunyant-se
de l'assumpte que es tracta, fora dels
límits de la raó. Apert orador di-
vaga. Limitau-vos a l'assumpte
que tractem, no divaguen.

divan m. Consell d'estat a Tur-
quia; sala on se reunien apert